

פרשת קדושים

מה בפרשה: סיכום מתומצת של פרשת השבוע

בר משמה של הפרשה אנו לומדים את מטרת הדינים המוזכרים בה: לקדש את עם ישראל • בין המצוות בפרשה: כיבוד אב ואם, שמירת שבת, "ואהבת לרעך כמוך", וגם צדק חברתי: "לפני עיור לא תיתן מכשול", איסור לקיחת שוחד ועוד

פרשת השבוע נקראת - "קדושים". כבר משמה אנו לומדים את מטרת הדינים המוזכרים בה: לקדש את עם ישראל, והסיבה היא: "כי קדוש אני ה' א-לוקיכם". פמליית המלך (עם ישראל) מחקה את דרכיו ומעשיו של המלך (הקב"ה). פרשה זו נאמרה "אל כל עדת בני ישראל" - ב'הקהל' - בגלל שהרבה מהמצוות היסודיות כתובות ורמוזות בה.

ננסה לסקור בקצרה חלק מהמצוות ודיניהם:

מורא אב ואם - אין לשבת במקום המיוחד להורים ולא לסתור את דבריהם.

איסור פניה אל האלילים ועשייתם - אין לתעות אחר עבודה-זרה במחשבה או בדיבור ואפילו בראיה, כדי שלא נבוא מתוך כך לעובדה, כמו-כן אין ליצור פסל עבור אחרים.

מצוות שבין אדם לחבירו - איסור גניבה, כחש, שבועת שקר, הלנת שכר שכיר.

"לפני עור לא תיתן מכשול" - אדם שהוא בבחינת "עוור" - שאינו מבין בנושא מסוים, אין לתת לו עצה שאינה הוגנת ומועילה לו. אמנם הואיל והבריות אינם יודעים מה בלב היועץ - יכול להתחמק מהם ולהגיד שהתכוון לטובה, ולכן ממשיך הפסוק ומזהיר: "ויראת מאלוקיך" - אלוקים יודע ומכיר את מחשבותיך.

ובכלל - "לא תשנא את אחיך בלבבך". וכשצריך - "הוכח תוכיח את עמיתך", אבל השתדל שלא להלבין את פניו ברבים. "לא תלך רכיל בעמך" - איסור לשון הרע. "לא תעמוד על דם רעך" - אל תעמוד מן הצד ותראה במיתת חברך בשעה שאתה יכול להצילו.

"לא תקום" - פשוט, לא לנקום: בבוא חברך לבקש טובה אל תתחיל לעשות חשבונות מן העבר ותחזירו ריקם כפי שעשה לך. יתירה מזו - "לא תטור" - אל תשמור לו איבה ושנאה והאר אליו פניך בלב שלם.

צווי מיוחד לסוחרים וחנוונים - "לא תעשו עוול במשפט, במידה, במשקל, ובמשורה".

כפי שאמרנו, בפרשה זו ישנם רבים מיסודי התורה, ולכן מובא בה הציווי "ואהבת לרעך כמוך" שעליו אמר רבי עקיבא - "זה כלל גדול בתורה".

מצוות התלויות בארץ - מתנות עניים: בשעת הקצירה יש להשאיר "פאה" - חלקה בקצה השדה המיועדת עבור העניים. לעיתים, כשנפלת שיבולת אחת או שתים (לקט) אין ללקטה ולהרימה וכן ענבים בודדים שנפלו בכרם (פרט) - כל אלו שייכם לעניים.

עורלה: שלש שנים מזמן נטיעת העץ חל איסור אכילה והנאה מפריו. נטע רבעי ; בשנה הרביעית הפירות הן קודש. ובזמן בית-המקדש היו מעלים אותם לירושלים ואוכלים אותם שם.

פרשת קדושים

ומסיימת הפרשה בין-היתר בציווי - "לא תלכו בחוקות הגויים" - שעל-ידי-זה - "והייתם לי קדושים . . .
ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי".

מקור: maale-adumim.com